

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2018

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

Παρασκευή 15 Ιουνίου 2018

A1. Μετάφραση

Κείμενο 5^ο: Ο Σίλιος Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άντρας. Τα δεκαεφτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι ωραία. Στα τελευταία χρόνια της ζωής του έμενε (κρατούσε τον εαυτό του) μόνιμα στην Καμπανία. [...] Επιδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και το πνεύμα του λάτρευε. Τιμούσε αυτόν όπως το παιδί (τιμά) το δάσκαλο. Θεωρούσε το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, σαν ναό.

Κείμενο 27^ο: Όταν ο Άκκιος από την πόλη Ρώμη πήγε στον Τάραντα, όπου είχε αποσυρθεί ο Πακούβιος σε μεγάλη ηλικία, έμεινε σ' αυτόν. Ο Άκκιος, που ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία διάβασε σ' αυτόν, (επειδή) αφού (το) επιθυμούσε, την τραγωδία του, στην οποία το όνομα είναι "Ατρέας".

Κείμενο 45^ο: Γι' αυτό το λόγο στέλνει την επιστολή γραμμένη στα ελληνικά (με ελληνικά γράμματα). Συμβουλεύει τον ταχυδρόμο να δέσει την επιστολή στον ιμάντα του ακοντίου και να (το) ρίξει μέσα στο στρατόπεδο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει. Στην επιστολή γράφει ότι θα έλθει γρήγορα με τις λεγεώνες (του). Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Αυτό κατά τύχη καρφώθηκε σε έναν πύργο και τρεις μέρες αργότερα γίνεται αντιληπτό από κάποιο στρατιώτη και μεταφέρεται στον Κικέρωνα. Αυτός διαβάζει ολόκληρη την επιστολή και τους στρατιώτες προτρέπει να ελπίζουν τη σωτηρία (τους).

Παρατηρήσεις

B1α.

vir: virorum

libri: liber

eius: ea

se: nobis

Pacuvius: Pacuvi

nomen: nomina

rem: res

casu: casuum

turrim: turri

salūtem: salus

B1β.

pulchri: pulchriore

multo: plus/ plurimum (plurimo)

minor: parvus

celeriter: celerrime

B2α.

erat: futurus eras

tenēndi: tenendi

venisset: venturus

recesserat: recedemus

decideranti: desiderant

adire: adeunto

possit: potuerim

veritus: verituum esse

conspicitur: conspiceris I – re

B2β.

defers ,deferebas, deferes, detulisti, detuleras, detuleris

Γ1α.

poēta: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, ως παράθεση στο Silius Italicus.

cui: δοτική προσωπική κτητική στο est.

casu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο adhaesit.

Γ1β.

Quam ob rem **pistula conscripta** Graecis litteris **mittitur a Caesare**.

Quidam miles tertio post die hanconspicit .

Γ1γ. Tarenti

Γ2α.

Postquam (ubi, ut, simul) Accius ex urbe Romā Tarentum **venit**.

Γ2β.

Το υποκείμενο του απαρεμφάτου "adfore" είναι το se. Αν και το υποκείμενο του απαρεμφάτου συμπίπτει νοηματικά με το υποκείμενο του ρήματος (ταυτοπροσωπία) το υποκείμενο του απαρεμφάτου τίθεται υποχρεωτικά σε πτώση αιτιατική και δηλώνεται με την προσωπική αντωνυμία του γ' προσώπου. Πρόκειται για λατινισμό του ειδικού απαρεμφάτου (επίσης υπάρχει άμεση αυτοπάθεια).

Γ2γ. Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική γιατί το περιεχόμενο της είναι απλά επιθυμητό. Συγκεκριμένα χρόνου παρατατικού (mitteret) επειδή εξαρτάται από χρόνο ιστορικό (constituit = παρκ με σημασία Αορίστου) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρελθόν. Έχουμε ιδιομορφία ως προς τον κανόνα της Ακολουθίας των Χρόνων επειδή η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησης της. Λειτουργεί ως Αντικείμενο στο ρήμα "constituit".

Γ2δ. quod (quia/ quoniam) periculum veritus erat.

Cum periculum veritus esset.